

3. Oborový den-UMĚNÍ ZDAR

Od světla k barvě

Je tu středa, 6.2. 2019 a my jsme připraveni na další oborový den. Potřebujeme mít jen 80 Kč, lítačku a být ve škole v 8:30. Po příchodu posledních opozdilců, mezi které patřím částečně i já jsme dostali potřebné informace k tomuto dni. Po vybrání peněz se dozvídáme, jaká jsou témata na oborové práce a někteří, kteří byli vzorní a přemýšleli, seznámili naše dvě učitelky s tématy, které by chtěli psát. Po chvíli však nastane problém. Spousta z nás je nemocných a tak musíme připlatit ještě 15 Kč. Nevadí, naštěstí jsme připraveni a po chvíli už vyrážíme plni očekávání na tramvajovou zastávku. Nastoupíme na šestku a jedeme až na dalekou zastávku k Veletržnímu paláci.

Asi po půl hodině, co vášnivě debatujeme nad smyslem i nesmyslem života jsme konečně tam. Stačí jen pověsit kabáty na věšák a vydat se do temné místnosti. Tam se seznámíme s velmi sympatickou slečnou Káčou, která nás bude provázet zbylé dvě hodiny. Nejdříve se přemístíme do nejtemnějšího koutku již dosti temné místnosti a poznáváme barvy, které leží na zemi před námi. Jak se nakonec ukáže, byli jsme s odhady velice nepřesní. Místo *žluté, červené a oranžové* zjišťujeme, že tam ve skutečnosti ležela *zelená, fialová, hnědá a tmavě modrá*. Byli jsme úplně vedle.

Ale naši odhodlanost neztrácíme a po hlavě se vrháme do povedeného očního klamu. Ten se povedl na výbornou. Poté se přemístíme do další části místnosti, kde si po rozdělení do tří skupin všichni stěžují na pelichající koberec. A také se postavíme ke třem reflektorům a zkusíme před ně dát a míchat různě barevné folie. Ale protože pro nás bylo moc lehké poznat, jakou barvu mají po přiložení určité folie stíny, tak se vydáme na cestu do třetího patra s humornou zastávkou ve druhém patře, protože někteří devátáci neumí poznat čísla. Když všichni dorazíme, vydáváme se do labyrintu plného obrazů. Zastavíme se u několik krásných děl, mezi které patří i podle kluků *špatně-se-cítící* žena, u které jen těžko zadržovali smích. Později jsme byli rádi, že jsme si potom mohli prohlédnout i ostatní obrazy, kterými jsme byli fascinováni.

Vrátili jsme se s krásnými novými znalostmi o stinných malbách do naší dílny, kde si všichni opět začali stěžovat na pelichající koberec. Vrátili jsme se zpět do našich tří skupin. Dostali jsme k foliím ještě různé předměty. Dvě skupinky vedle nás dostaly jedna přírodniny a druhá dřevěné, barevné útvary. My jsme dostali pestře barevné kelímky a míčky. Vytvořili jsme zajímavou kompozici a Laura, náš profesionální fotograf, zaujala své místo. My ostatní jsme jen přidávali a míchali folie. Nakonec to bylo až k neuvěření, co jde vytvořit z barevného světla. Nejvíc nás ohromil bílý stín.

Potom jsme se už jen rozloučili a poděkovali za skvělou dílnu s náročnou přednáškou a odešli. Měli jsme tak ještě asi tři-čtvrtě hodinu na samostatnou prohlídku celého třetího patra. Já jsem šla se Sárrou, kterou to ohromovalo stejně jako mně. Prohlídly jsme si celé patro včetně stolu sekretáře, kde jsme si mohli prohlédnout šuplíky a police. To nás bavilo asi ze všeho nejvíc. Ve 12:40 jsme se sešli všichni, tedy až na ztraceného Jáchyma, kterého tam musela jít najít nebojácná paní učitelka, a vzali jsme si naše kabáty. Cestou do školy nás ještě opustila paní učitelka Klára Podlahová, ale s tím se nakonec přeci jen dá žít. Za pestré debaty s pozadím vtipů, které četli kluci za námi a každou chvíli se smáli jsme dorazili do školy. Tam nás čekali jogurtové knedlíčky.

Alžběta Šejnostová 6.B